

's-Hertogenbosch

inclusief Bommelerwaard

ROOKVRIJ JBZ

▲ Het Jeroen Bosch Ziekenhuis heeft zich sinds 1 januari van dit jaar aangesloten bij de landelijke beweging 'een rookvrije generatie'. FOTO MARC BOLSIUS

Ze moét een peuk, maar ja..

In het ziekenhuis mocht het allang niet meer, nu is de sigaret op het héle JBZ-terrein verboden. En dat snapt bijna iedereen, maar moeilijk is het soms wel.

Linda Akkermans
Den Bosch

Juist hier, als ze voor de zoveelste keer het ziekenhuis uitkomt na weer een onderzoek of een gesprek met haar arts, smakt ze al tijd gruwelijk naar een sigaret. Haar eerste steekt de Bossche Jolanda (56) 's ochtends al op, na het ontbijt. Maar de rest van de dag rookt ze nauwelijks, nee echt niet. Drie peukjes misschien, hooguit. Maar als ze de draaideur van het Jeroen Bosch Ziekenhuis door is, móet ze een peuk. Meteen. Als troost. Even ontstressen. Borstkanker heeft ze, gelukkig niet uitgezaaid. Wat was ze blij toen ze hoorde dat de prognose vrij goed is. En ja ja, ze wéét het heus, daarom is het ook een vreemde paradox, dat ze juist hier die sigaret wil roken. „Juist ik zou moeten schrikken van het woord kanker. Maar helemaal stoppen lukt me gewoon niet. Juist hier niet.”

Maar nu moet die sigaret wachten tot ze thuis is. Het Jeroen Bosch Ziekenhuis heeft zich namelijk aangesloten bij de landelijke beweging 'een rookvrije generatie'. Sinds 1 januari is het hele terrein rookvrij, ook bij de parkeergarages en bij de spoedeisende hulp mag niet meer gerookt worden. Andere ziekenhuizen in de regio, zoals Bernhoven in Uden en het Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis in Tilburg en Waalwijk, willen volgen.

Het beleid geldt voor iedereen: patiënten, bezoekers en personeel. Eén uitzondering: alleen voor mensen die terminaal zijn en die koste wat kost willen roken, is er nog een apart plekje.

Handhaving rookbeleid

Volgens een woordvoester van het JBZ verloopt het niet-rookbeleid tot nu toe 'eigenlijk heel goed'. „Als we zien dat mensen roken op ons voreplein, gaan we rustig het gesprek met ze aan. Vrijwel iedereen geeft dan meteen gehoor aan ons verzoek om niet te roken. Slechts een enkeling weigert en blijft roken. Deze mensen blijven we aanspreken. We verwachten dat zij op den duur, doordat er steeds meer een rookvrije omgeving ontstaat, ook besluiten buiten het terrein hun sigaret op te steken.” Het ziekenhuis zet geen extra mensen in om het rookbeleid te handhaven. „Al merken we wel dat als ze van de beveiliging buiten rondlopen, mensen het minder doen.”

Want ja, er wordt dus wel eens gesjoemeld, ondanks dat de rookpalen weg zijn gehaald en er werkelijk over anti-rookbordjes zijn opgehangen. Een oudere man rookt een shagje op

weg naar de auto, want 'daar heeft toch niemand last van?', zegt hij. Anderen sjuwen keurig het hellinkje op, richting het fietspad voor een nicotineshot. Medewerkers van het ziekenhuis roken net voorbij de grens van het terrein, aan de kant van de personeelsingang.

Sneu gezicht

Het is een sneu gezicht, vindt ook een man van een jaar of zestig als hij eerlijk is. Hij staat voor de parkeergarage te wachten tot zijn vrouw de auto gehaald heeft. Hij heeft een pakje peuken in zijn hand, maar de

▲ Roken op het plein bij het JBZ is ook niet meer toegestaan.

FOTO SANDRA FEERENBOOM

“ Slechts een enkeling weigert en blijft roken

– Woordvoester JBZ

man wacht met roken tot hij thuis is. „Goed opgevoed, hé”, zegt hij met een lach. Dan, serieus: „Het is wel lastig, hoor. We zijn hier vier uur geweest in het ziekenhuis, dan wil ik er wel vort één.” Gelukkig wonen ze vlakbij, op Zuid. „Hij zal lekker smaken!”

Een vrouw baalt ook dat ze 'niet gauw effe' een paar hijsjes kan nemen van haar sigaret. „Maar vanuit het Jeroen Bosch Ziekenhuis snap ik natuurlijk ook dat het niet meer mag. „Want d'r is ook niks gezonds aan natuurlijk. Als je ergens niet moet mogen, dan is het wel hier.”